

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2003/10/EF

2005/EØS/49/37

av 6. februar 2003

om minstekrav til helse og sikkerhet med hensyn til eksponering av arbeidstakere for risikoer i forbindelse med fysiske agenser (støy)(*)**(syttende særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 137 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽¹⁾, framlagt etter
samråd med Den rådgivende komité for sikkerhet, hygiene og
helsevern på arbeidsplassen,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale
komité⁽²⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾
på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av
8. november 2002, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til traktaten kan Rådet i direktivs form vedta minstekrav med sikte på særlig å forbedre arbeidsmiljøet, for å sikre et høyere nivå for vern av arbeidstakernes sikkerhet og helse. Slike direktiver skal unngå å pålegge administrative, økonomiske og rettslige byrder av en slik art at de kan hemme etablering og utvikling av små og mellomstore bedrifter.
- 2) I samsvar med traktaten er dette direktiv ikke til hinder for at medlemsstatene kan beholde eller innføre strengere vernetiltak, men gjennomføringen av dette direktiv skal ikke berettige til å senke det vern som allerede er oppnådd i hver enkelt medlemsstat.
- 3) I henhold til rådsdirektiv 86/188/EØF av 12. mai 1986 om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for støyeksponering i arbeidet⁽⁴⁾ skal Rådet etter forslag fra Kommissjonen gjennomgå direktivet på nytt for å redusere de risikoene det omhandler, særlig i lys av den vitenskapelige og tekniske utvikling.

4) I henhold til Kommissjonens melding om dens program for sikkerhet, hygiene og helse på arbeidsplassen⁽⁵⁾ skal det treffes tiltak for å fremme sikkerheten på arbeidsplassen, særlig med henblikk på å utvide virkeområdet for direktiv 86/188/EØF og å vurdere terskelverdiene på nytt. Rådet tok dette til etterretning i sin resolusjon av 21. desember 1987 om sikkerhet, hygiene og helse på arbeidsplassen⁽⁶⁾.

5) I henhold til Kommissjonens melding om dens handlingsprogram for gjennomføring av fellesskapspakten om grunnleggende sosiale rettigheter for arbeidstakere bør det innføres minstekrav til sikkerhet og helse for arbeidstakere som eksponeres for risikoer på grunn av fysiske agenser. Europaparlamentet vedtok i september 1990 en resolusjon om dette handlingsprogrammet⁽⁷⁾, der det blant annet oppfordret Kommissjonen til å utarbeide et særdirrektiv om risikoene forbundet med støy og vibrasjoner samt eventuelle andre fysiske agenser på arbeidsplassen.

6) Som et første skritt vedtok Europaparlamentet og Rådet 25. juni 2002 direktiv 2002/44/EF om minstekrav til helse og tryggleik med omsyn til eksponering av arbeidstakere for risikoer i samband med fysiske agenser (vibrasjon) (sekstende særdirrektiv i medhald av artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)⁽⁸⁾.

7) Som et neste skritt anses det hensiktsmessig å innføre tiltak som verner arbeidstakere mot risikoer forbundet med støy, på grunn av de virkninger støy har på arbeidstakernes helse og sikkerhet, særlig hørselsskader. Disse tiltakene skal ikke bare sikre hver enkelt arbeidstakers helse og sikkerhet, men også sørge for et minstenivå av vern for alle arbeidstakere i Fellesskapet, noe som vil hindre mulige former for konkurransevridning.

8) Den nåværende vitenskapelige kunnskap om hvordan eksponering for støy påvirker helsen og sikkerheten, er ikke tilstrekkelig til at det kan fastsettes nøyaktige eksponeringsgrenseverdier for hver enkelt risiko for helsen og sikkerheten, særlig ikke når det gjelder hvordan støy påvirker andre faktorer enn hørselen.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 42 av 15.2.2003, s. 38, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 121/2003 av 26. september 2003 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64 av 18.12.2003, s. 27.

(1) EFT C 77 av 18.3.1993, s. 12 og EFT C 230 av 19.8.1994, s. 3.

(2) EFT C 249 av 13.9.1993, s. 28.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 20. april 1994 (EFT C 128 av 9.5.1994, s. 146), bekreftet 16. september 1999 (EFT C 54 av 25.2.2000, s. 75), Rådets felles holdning av 29. oktober 2001 (EFT C 45 E av 19.2.2002, s. 41), og europaparlamentsbeslutning av 13. mars 2002 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

(4) EFT L 137 av 24.5.1986, s. 28. Direktivet endret ved direktiv 98/24/EF (EFT L 131 av 5.5.1998, s. 11).

(5) EFT C 28 av 3.2.1988, s. 3.

(6) EFT C 28 av 3.2.1988, s. 1.

(7) EFT C 260 av 15.10.1990, s. 167.

(8) EFT L 177 av 6.7.2002, s. 13.

- 9) Et system for vern mot støy bør begrenses til å fastsette, uten unødige detaljer, hvilke mål som skal oppnås, hvilke prinsipper som skal overholdes og hvilke grunnleggende verdier som skal anvendes for å gjøre det mulig for medlemsstatene å oppfylle minstekravene på en ensartet måte.
- 10) Eksponeringen for støy kan reduseres mer effektivt gjennom iverksetting av forebyggende tiltak allerede ved utformingen av arbeidsplasser og arbeidslokaler og gjennom valg av utstyr, arbeidsprosesser og arbeidsmetoder, slik at risikoen reduseres allerede ved kilden. Bestemmelser om arbeidsutstyr og arbeidsmetoder bidrar dermed til å verne de arbeidstakerne som bruker dem. I henhold til de generelle prinsippene om vern fastsatt i artikkel 6 nr. 2 i rådsdirektiv 89/391/EØF av 12. juni 1989 om iverksetting av tiltak som forbedrer arbeidstakernes sikkerhet og helse på arbeidsplassen⁽¹⁾ skal kollektive vernetiltak prioriteres framfor individuelle vernetiltak.
- 11) Regelverket for støynivåer på skip i Den internasjonale sjøfartsorganisasjons resolusjon A 468.12 gir retningslinjer for reduksjon av støy ved kilden om bord på skip. Medlemsstatene bør ha mulighet til å fastsette en overgangsperiode når det gjelder personale om bord på sjøgående skip.
- 12) For å vurdere arbeidstakernes eksponering for støy korrekt bør det brukes en objektiv målemetode, og det vises derfor til den alminnelig anerkjente ISO-standard 1999:1990. De anslåtte eller objektivt målte verdiene bør være avgjørende når det iverksettes tiltak i henhold til nedre og øvre tiltaksverdier for eksponering. Grenseverdiene for eksponering er nødvendige for å hindre at arbeidstakerne får uopprettelige hørselsskader. Støyen som når øret, bør være lavere enn grenseverdiene for eksponering.
- 13) De særlige forholdene i musikk- og underholdningssektoren krever praktiske retningslinjer for å sikre at bestemmelsene i dette direktiv anvendes effektivt. Medlemsstatene bør ha rett til en overgangsperiode for å utforme atferdsregler med praktiske retningslinjer som vil hjelpe arbeidstakere og arbeidsgivere i disse sektorene til å oppnå vernnivåene fastsatt i dette direktiv.
- 14) Arbeidsgiverne bør tilpasse seg den tekniske utvikling og den vitenskapelige kunnskap når det gjelder risikoer forbundet med eksponering for støy, med sikte på å forbedre vernet av arbeidstakernes helse og sikkerhet.
- 15) Dette direktiv er et særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF, som dermed får anvendelse på spørsmål om arbeidstakernes eksponering for støy, med forbehold for strengere og/eller mer spesifikke bestemmelser i dette direktiv.
- 16) Dette direktiv er et konkret ledd i virkeliggjøringen av den sosiale dimensjon i det indre marked.
- 17) De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁰⁾ —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVSNITT I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I dette direktiv, som er det syttende særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF, fastsettes det minstekrav til vern av arbeidstakere mot de risikoer for deres helse og sikkerhet som oppstår eller kan oppstå som følge av eksponering for støy, særlig risikoen for hørselsskader.
2. Kravene i dette direktiv får anvendelse på aktiviteter der arbeidstakerne eksponeres eller kan bli eksponert for risikoer på grunn av støy i forbindelse med sitt arbeid.
3. Direktiv 89/391/EØF får anvendelse på hele området nevnt i nr. 1, med forbehold for strengere og/eller mer spesifikke bestemmelser i dette direktiv.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv er de fysiske parametrene som brukes som risikoindikatorer, definert på følgende måte:

- a) maksimalt lydtrykk (p_{\max}): høyeste verdi av det C-frekvensveide momentane lydtrykket,

⁽¹⁾ EFT L 183 av 29.6.1989, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

- b) daglig støyeksponeringsnivå ($L_{EX,8h}$) (dB(A) re. 20 MPa): tidsveid gjennomsnitt av støynivåene for en nominell åttetimers arbeidsdag i henhold til definisjonen i internasjonal standard ISO 1999:1990 punkt 3.6. Dette omfatter all støy på arbeidsplassen, herunder impulsstøy,
- c) ukentlig støyeksponeringsnivå ($L_{EX,8h}$): tidsveid gjennomsnitt av det daglige støyeksponeringsnivået for en nominell uke på fem arbeidsdager à åtte timer som definert i internasjonal standard ISO 1999:1990 punkt 3.6 (note 2).

Artikkel 3

Grenseverdier og tiltaksverdier for eksponering

1. I dette direktiv fastsettes grenseverdiene og tiltaksverdiene for eksponering for daglig støyeksponeringsnivå og maksimalt lydtrykk til:

- a) Grenseverdier for eksponering: $L_{EX,8h} = 87$ dB(A) og $p_{max} = 200$ Pa⁽¹⁾
- b) Øvre tiltaksverdi for eksponering: $L_{EX,8h} = 85$ dB(A) og $p_{max} = 140$ Pa⁽²⁾
- c) Nedre tiltaksverdi for eksponering: $L_{EX,8h} = 80$ dB(A) og $p_{max} = 112$ Pa⁽³⁾

2. Ved anvendelsen av grenseverdiene for eksponering skal det ved fastleggningen av arbeidstakerens faktiske eksponering tas hensyn til dempningsvirkningen av personlig hørselsvern som arbeidstakeren bruker. Det skal ikke tas hensyn til virkningen av eventuelt hørselsvern i forbindelse med tiltaksverdiene for eksponering.

3. Under tilstrekkelig begrunnede omstendigheter og for aktiviteter der den daglige støyeksponeringen varierer betydelig fra en dag til en annen, kan medlemsstatene ved anvendelsen av grenseverdiene og tiltaksverdiene for eksponering bruke verdien for ukentlig støyeksponeringsnivå i stedet for daglig støyeksponeringsnivå når de skal vurdere støynivåene arbeidstakerne utsettes for, forutsatt at:

- a) hensiktsmessig overvåking viser at det ukentlige støyeksponeringsnivået ikke overskrider eksponeringsgrenseverdien 87 dB(A), og
- b) egnede tiltak iverksettes for å redusere risikoene forbundet med disse aktivitetene til lavest mulig nivå.

AVSNITT II

ARBEIDSGIVERNES PLIKTER

Artikkel 4

Fastlegging og vurdering av risikoer

1. For å oppfylle pliktene fastsatt i artikkel 6 nr. 3 og artikkel 9 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF skal arbeidsgiveren vurdere og om nødvendig måle støynivåene arbeidstakerne eksponeres for.

2. Metodene og utstyret som brukes, skal være tilpasset de aktuelle forhold, idet det tas særlig hensyn til egenskapene ved støyen som skal måles, eksponeringens varighet, miljøfaktorer og måleutstyrets egenskaper.

Disse metodene og dette utstyret skal gjøre det mulig å fastsette parametrene definert i artikkel 2 og til i et gitt tilfelle å fastslå om verdiene fastsatt i artikkel 3 er overskredet.

3. Metodene som brukes, kan omfatte prøvetaking, som skal være representativ for en arbeidstakers personlige eksponering.

4. Vurderingen og målingen nevnt i nr. 1 skal planlegges og utføres av kompetente tjenester med passende mellomrom, idet det tas særlig hensyn til bestemmelsene i artikkel 7 i direktiv 89/391/EØF om nødvendigheten av å bruke kvalifiserte tjenester eller personer. Resultatet av vurderingen og/eller målingen av nivået på støyeksponeringen skal oppbevares på en slik måte at opplysningene kan benyttes på et senere tidspunkt.

5. Ved anvendelsen av denne artikkel skal det ved vurderingen av måleresultatene tas hensyn til unøyaktigheter i målingen i samsvar med vanlig måleteknisk praksis.

6. I samsvar med artikkel 6 nr. 3 i direktiv 89/391/EØF skal arbeidsgiveren ved risikovurderingen være særlig oppmerksom på:

- a) eksponeringens nivå, type og varighet, herunder all eksponering for impulsstøy,
- b) de grenseverdiene og tiltaksverdiene for eksponering som er fastsatt i artikkel 3 i dette direktiv,
- c) enhver virkning på helse og sikkerhet for arbeidstakere som tilhører særlig utsatte risikogrupper,
- d) så langt det er teknisk mulig, enhver virkning på arbeidstakernes helse og sikkerhet som skyldes vekselvirkninger mellom støy og arbeidsrelaterte ototoksiske stoffer, og mellom støy og vibrasjoner,
- e) enhver indirekte virkning på arbeidstakernes helse og sikkerhet som skyldes vekselvirkninger mellom støy og varsel signaler eller andre lyder som må kunne høres for å redusere risikoen for ulykker,
- f) opplysninger om støytutslipp fra produsentene av arbeidsutstyr i samsvar med relevante fellesskapsdirektiver,
- g) om det finnes alternativt arbeidsutstyr utformet med tanke på å redusere støytutslipp,
- h) eksponering, etter normal arbeidstid, for støy som faller inn under arbeidsgiverens ansvar,

⁽¹⁾ 140 dB(C) i forhold til 20 MPa.

⁽²⁾ 137 dB(C) i forhold til 20 MPa.

⁽³⁾ 135 dB(C) i forhold til 20 MPa.

- i) relevante opplysninger som er innhentet i forbindelse med helseovervåking, herunder offentliggjorte opplysninger, i den grad det er mulig,
- j) tilgjengeligheten av hørselsvern med tilstrekkelige dempningssegenskaper.

7. Arbeidsgiveren skal ha til rådighet en risikovurdering som fastsatt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) i direktiv 89/391/EØF og angi hvilke tiltak som skal treffes i henhold til artikkel 5, 6, 7 og 8 i dette direktiv. Risikovurderingen skal oppbevares på et egnet lagringsmedium i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis. Risikovurderingen skal ajourføres jevnlig, og særlig dersom det har skjedd vesentlige endringer som kan gjøre den foreldet, eller dersom resultatene av helseovervåkingen viser at det er nødvendig.

Artikkel 5

Bestemmelser med sikte på å unngå eller redusere eksponeringen

1. Under hensyn til den tekniske utvikling og tilgjengelige tiltak for å redusere risikoen ved kilden, skal risikoer som skyldes støyeksposering, fjernes ved kilden eller reduseres til lavest mulig nivå.

Reduksjon av slike risikoer skal gjennomføres på grunnlag av de generelle prinsippene for forebyggende arbeid i artikkel 6 nr. 2 i direktiv 89/391/EØF, idet det tas særlig hensyn til:

- a) andre arbeidsmetoder som gir redusert eksponering for støy,
- b) valg av hensiktsmessig arbeidsutstyr som gir fra seg minst mulig støy med tanke på det arbeidet som skal utføres, herunder muligheten til å gi arbeidstakerne tilgang til arbeidsutstyr som omfattes av fellesskapsbestemmelser som har redusert eksponering for støy som mål eller virkning,
- c) utforming og tilrettelegging av arbeidsplasser og arbeidssteder,
- d) relevant informasjon og opplæring for å lære arbeidstakerne å bruke arbeidsutstyret på riktig måte med sikte på å redusere deres eksponering for støy til lavest mulig nivå,
- e) teknisk støyreduksjon gjennom
 - i) reduksjon av luftstøy, f.eks. ved hjelp av skjermer, innbygging eller lydabsorberende materialer,
 - ii) reduksjon av strukturstøy, f.eks. gjennom demping eller isolering,
- f) hensiktsmessige programmer for vedlikehold av arbeidsutstyr, arbeidsplassen og arbeidssystemer,
- g) støyreduksjon gjennom tilrettelegging av arbeidet:
 - i) begrensning av eksponeringstid og -intensitet
 - ii) passende arbeidsplaner med tilstrekkelige hvileperioder.

2. På grunnlag av risikovurderingen nevnt i artikkel 4 skal arbeidsgiveren, dersom de øvre tiltaksverdiene for eksponering overskrides, utarbeide og gjennomføre et program for tekniske og/eller organisatoriske tiltak med sikte på å redusere eksponeringen for støy, under særlig hensyn til tiltakene nevnt i nr. 1.

3. På grunnlag av risikovurderingen nevnt i artikkel 4 skal arbeidsplasser der arbeidstakerne kan utsettes for støy som overskrider de øvre tiltaksverdiene for eksponering, merkes med egnede skilter. De berørte områdene skal også avgrensnes og atkomsten til dem begrenses der dette er teknisk gjennomførbart og risikoen for eksponering gjør det berettiget.

4. Når en arbeidstaker på grunn av aktivitetens art har anledning til å bruke hvilerom som arbeidsgiveren har ansvar for, skal støyen i disse rommene reduseres til et nivå som er forenlig med deres formål og bruksvilkår.

5. I henhold til artikkel 15 i direktiv 89/391/EØF skal arbeidsgiveren tilpasse tiltakene nevnt i denne artikkel til behovene hos arbeidstakere som tilhører særlig utsatte grupper.

Artikkel 6

Personlig verneutstyr

1. Dersom risiko som oppstår ved eksponering for støy ikke kan forebygges med andre midler, skal hensiktsmessig, korrekt tilpasset personlig hørselsvern stilles til rådighet for arbeidstakerne og brukes i samsvar med bestemmelsene i direktiv 89/656/EØF av 30. november 1989 om minimumskrav til sikkerhet og helse i forbindelse med arbeidstakernes bruk av personlig verneutstyr i arbeidet (tredje særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)⁽¹⁾ og artikkel 13 nr. 2 i direktiv 89/391/EØF, på følgende vilkår:

- a) Dersom støyeksposeringen overstiger de nedre tiltaksverdiene for eksponering, skal arbeidsgiveren sørge for å stille personlig hørselsvern til rådighet for arbeidstakeren.
- b) Dersom støyeksposeringen er lik eller overstiger de øvre tiltaksverdiene for eksponering, skal personlig hørselsvern brukes.
- c) Personlig hørselsvern skal velges slik at risikoen for hørselsskader fjernes eller reduseres til lavest mulig nivå.

2. Arbeidsgiveren skal gjøre sitt ytterste for å sikre at hørselsvern brukes, og har ansvar for å kontrollere effektiviteten ved de tiltak som iverksettes i henhold til denne artikkel.

⁽¹⁾ EFT L 393 av 30.12.1989, s. 18.

*Artikkel 7***Begrensning av eksponering**

1. Arbeidstakerens eksponering for støy i henhold til artikkel 3 nr. 2 skal under ingen omstendigheter overskride grenseverdiene for eksponering.
2. Dersom det konstateres at grenseverdiene for eksponering overskrides til tross for tiltakene som iverksettes for å gjennomføre dette direktiv, skal arbeidsgiveren
 - a) øyeblikkelig iverksette tiltak for å redusere eksponeringen slik at den ligger under grenseverdiene for eksponering,
 - b) kartlegge årsakene til at grenseverdiene for eksponering er overskredet, og
 - c) endre vernetiltakene og de forebyggende tiltakene for å hindre ny overskridelse.

*Artikkel 8***Informasjon til og opplæring av arbeidstakerne**

Med forbehold for artikkel 10 og 12 i direktiv 89/391/EØF skal arbeidsgiveren sikre at arbeidstakere som eksponeres for et støynivå som er lik eller overskrider de nedre tiltaksverdiene for eksponering på arbeidsplassen, og/eller deres representanter, får informasjon og opplæring om risikoer som oppstår i forbindelse med eksponering for støy, og særlig med hensyn til:

- a) hva slags risiko støy kan medføre,
- b) de tiltak som er iverksatt i henhold til dette direktiv med sikte på å fjerne eller redusere risikoen på grunn av støy til lavest mulig nivå, deriblant hvilke omstendigheter tiltakene skal anvendes under,
- c) grenseverdiene og tiltaksverdiene for eksponering som er fastsatt i artikkel 3 i dette direktiv,
- d) resultatene av de vurderinger og støymålinger som er utført i henhold til artikkel 4 i dette direktiv, samt en forklaring om deres betydning og om potensielle risikoer,
- e) riktig bruk av hørselsvern,
- f) hvorfor og hvordan tegn på hørselsskader skal oppdages og rapporteres,
- g) under hvilke omstendigheter arbeidstakere har rett til helseovervåking, og formålet med helseovervåking, i henhold til artikkel 10 i dette direktiv,
- h) sikker arbeidspraksis som kan begrense eksponeringen for støy mest mulig.

*Artikkel 9***Konsultasjon av og medbestemmelse for arbeidstakerne**

Konsultasjon av og medbestemmelse for arbeidstakerne og/eller deres representanter i forbindelse med spørsmål som angår virkeområdet for dette direktiv, skal finne sted i samsvar med artikkel 11 i direktiv 89/391/EØF, særlig med hensyn til:

- risikovurdering og fastsettelse av tiltak som skal iverksettes i henhold til artikkel 4,
- tiltak med sikte på å fjerne eller redusere risikoer som skyldes støyeksposering i henhold til artikkel 5, og
- valg av personlig hørselsvern i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav c).

AVSNITT III

DIVERSE BESTEMMELSER*Artikkel 10***Helseovervåking**

1. Med forbehold for artikkel 14 i direktiv 89/391/EØF skal medlemsstatene vedta bestemmelser som sikrer en hensiktsmessig helseovervåking av arbeidstakere når resultatet av risikovurderingen og målingene fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i dette direktiv viser at det foreligger en helserisiko for arbeidstakerne. Disse bestemmelsene, herunder de særskilte kravene om helsejournaler og tilgang til disse, skal innføres i samsvar med nasjonal lovgivning og/eller praksis.

2. Arbeidstakere som eksponeres for støy som overskrider de øvre tiltaksverdiene for eksponering, skal ha rett til å få hørselen kontrollert av en lege eller av en annen person med tilstrekkelige kvalifikasjoner som står under en leges ansvar, i samsvar med nasjonal lovgivning og/eller praksis. Forebyggende audiometrisk kontroll skal også tilbys arbeidstakere som eksponeres for støy som overskrider de nedre tiltaksverdiene for eksponering, når vurderingen og målingene som skal utføres i henhold til artikkel 4 nr. 1, viser at det foreligger en helserisiko.

Formålet med disse kontrollene er å kunne oppdage eventuell nedsatt hørsel på grunn av støy på et tidlig tidspunkt, og å bevare hørselen.

3. Medlemsstatene skal vedta bestemmelser for å sikre at det for hver arbeidstaker som er under helseovervåking i samsvar med nr. 1 og nr. 2, opprettes en helsejournal som jevnlig skal føres à jour. Helsejournalene skal inneholde et sammendrag av resultatene av helseovervåkingen. De skal oppbevares i en slik form at de kan benyttes på et senere tidspunkt, samtidig som taushetsplikten overholdes.

Kopier av relevante helsejournaler skal på anmodning sendes til vedkommende myndighet. Den enkelte arbeidstaker skal på forespørsel få tilgang til den helsejournalen som angår ham eller henne personlig.

4. Dersom det som resultat av helseovervåkingen viser seg at en arbeidstaker har en identifiserbar hørselsskade, skal en lege eller, dersom legen anser det som nødvendig, en spesialist vurdere om det er sannsynlig at skaden skyldes eksponering for støy på arbeidsplassen. Dersom dette er tilfellet:

- a) skal arbeidstakeren underrettes av lege eller en annen tilstrekkelig kvalifisert person om det resultatet som angår ham eller henne personlig,
- b) skal arbeidsgiveren
 - i) gjennomgå på nytt risikovurderingen som er foretatt i henhold til artikkel 4,
 - ii) gjennomgå på nytt tiltakene som er iverksatt for å fjerne eller redusere risikoene i samsvar med artikkel 5 og 6,
 - iii) ta hensyn til råd fra en kvalifisert arbeidsmedisiner, en annen tilstrekkelig kvalifisert person eller vedkommende myndighet i forbindelse med gjennomføringen av de tiltak som anses som nødvendige for å fjerne eller redusere risikoene i samsvar med artikkel 5 og 6, herunder vurdere muligheten for å sette arbeidstakeren til annet arbeid der det ikke foreligger risiko for videre eksponering, og
 - iv) organisere systematisk helseovervåking og iverksette tiltak for at helsetilstanden til alle andre arbeidstakere som har vært eksponert på samme måte, undersøkes på nytt.

Artikkel 11

Unntak

1. I særlige situasjoner der rett bruk av personlig hørselsvern på grunn av arbeidets art sannsynligvis vil innebære større risiko for helsen eller sikkerheten enn hvis slikt vern ikke brukes, kan medlemsstatene gjøre unntak fra bestemmelsene i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) og artikkel 7.
2. Unntak som nevnt i nr. 1 skal gjøres av medlemsstatene etter konsultasjon med partene i arbeidslivet, og eventuelt med de ansvarlige helsemyndigheter, i samsvar med nasjonal lovgivning og/eller praksis. Slike unntak skal ledsages av vilkår som, under hensyn til de særlige omstendighetene, garanterer at den risiko unntaket medfører, reduseres til lavest mulig nivå, og at de berørte arbeidstakerne får økt helseovervåking. Slike unntak skal tas opp til fornyet vurdering hvert fjerde år og tilbakekalles så snart omstendighetene som utgjorde begrunnelsen for å innføre dem, ikke lenger er til stede.
3. Hvert fjerde år skal medlemsstatene sende Kommisjonen en liste over unntakene nevnt i nr. 1 med de nøyaktige grunnene og omstendighetene som førte til at unntakene ble gjort.

Artikkel 12

Tekniske endringer

Endringer av rent teknisk art skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomiteé fastsatt i artikkel 13 nr. 2 og i forbindelse med:

- a) vedtakelse av direktiver om teknisk harmonisering og standardisering som gjelder utforming, oppføring, produksjon eller bygging av arbeidsutstyr og/eller arbeidsplasser,
- b) den tekniske utvikling, endringer av de mest relevante harmoniserte europeiske standarder eller spesifikasjoner, samt ny kunnskap om støy.

Artikkel 13

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nevnt i artikkel 17 i direktiv 89/391/EØF.
 2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i rådsbeslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
- Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 14

Atferdsregler

I forbindelse med anvendelsen av dette direktiv skal medlemsstatene i samråd med partene i arbeidslivet og i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis utarbeide atferdsregler med praktiske retningslinjer som skal hjelpe arbeidstakere og arbeidsgivere i musikk- og underholdningssektoren til å oppfylle de rettslige forpliktelser fastsatt i dette direktiv.

Artikkel 15

Oppheving

Direktiv 86/188/EØF oppheves med virkning fra datoen nevnt i artikkel 17 nr. 1.

AVSNITT IV

SLUTTBESTEMMELSER

*Artikkel 16***Rapporter**

Medlemsstatene skal hvert femte år framlegge en rapport for Kommisjonen om den praktiske gjennomføringen av bestemmelsene i dette direktiv og angi arbeidsgivernes og arbeidstakernes synspunkter. Rapporten skal inneholde en beskrivelse av beste praksis for å forebygge helseskadelig støy og andre måter å organisere arbeidet på samt en beskrivelse av de tiltak medlemsstatene har iverksatt for å gjøre slik praksis mer kjent.

Kommisjonen skal på grunnlag av disse rapportene foreta en samlet vurdering av gjennomføringen av dette direktiv, herunder i lys av forskning og vitenskapelig informasjon, blant annet med henblikk på direktivets konsekvenser for musikk- og underholdningssektoren. Kommisjonen skal informere Europaparlamentet, Rådet, Den økonomiske og sosiale komité og Den rådgivende komité for sikkerhet, hygiene og helsevern på arbeidsplassen om dette og, ved behov, foreslå endringer.

*Artikkel 17***Innarbeiding i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal innen 15. februar 2006 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen skal fastsettes av medlemsstatene.

2. For å ta hensyn til særlige forhold kan medlemsstatene om nødvendig få en ytterligere frist på fem år fra 15. februar 2006, dvs. i alt åtte år, for å gjennomføre bestemmelsene i artikkel 7 for personell om bord på sjøgående skip.

For å gjøre det mulig å utarbeide atferdsregler med praktiske retningslinjer for gjennomføringen av bestemmelsene i dette direktiv, skal medlemsstatene ha rett til å anvende en overgangsperiode på høyst to år fra 15. februar 2006, dvs. i alt fem år etter at dette direktiv har trådt i kraft, for å etterkomme dette direktiv når det gjelder musikk- og underholdningssektoren, forutsatt at vernenivåene som allerede er oppnådd i enkelte medlemsstater, beholdes i dette tidsrommet.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de har vedtatt eller vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 18***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 19***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 6. februar 2003.

For Europaparlamentet

P. COX

President

For Rådet

G. EFTHYMIU

Formann